

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 153/14
Люксембург, 19 ноември 2014 г.

Решение по дело C-404/13
The Queen, по искане на: ClientEarth/The Secretary of State for the
Environment, Food and Rural Affairs

Съдът изяснява задълженията на държавите членки относно спазването на пределно допустимите стойности за азотния диоксид

Ако държава членка констатира, че тези пределно допустими стойности не могат да бъдат спазени в срока, определен в директивата относно качеството на атмосферния въздух, и желае да удължи този срок с максимум пет години, тази държава членка е длъжна да поиска неговото удължаване като представи план за качеството на въздуха, показващ как ще бъде постигнато съответствие с пределно допустимите стойности преди изтичането на новия краен срок

Директивата относно качеството на атмосферния въздух¹ определя пределно допустимите стойности за някои замърсители в атмосферния въздух. Що се отнася до азотния диоксид пределно допустимите стойности не трябва да бъдат превишавани след 1 януари 2010 г. При все това директивата предвижда, че когато в зона или агломерация, в които условията са особено тежки, пределно допустимите стойности не могат да бъдат спазени преди тази дата въпреки прилагането на подходящи мерки, държава членка може да удължи крайния срок най-късно до 1 януари 2015 г. Тази възможност е поставена в зависимост от условието държавата членка да изготви съгласно изискванията на директивата план за качеството на въздуха, който да показва как ще се постигне съответствие с пределно допустимите стойности преди новия краен срок.

В Обединеното кралство в 40 от 43-те зони, определени за целите на директивата, пределно допустимите стойности за азотния диоксид са били превишени през 2010 г. През септември 2011 г. Обединеното кралство представя на Комисията планове, придружени от искания за удължаване на срока за 24 от 40-те зони, за които Обединеното кралство счита, че пределно допустимите стойности трябва да бъдат спазени преди 1 януари 2015 г. За 16-те зони или агломерации (включително „Greater London“), чиито планове за качеството на въздуха предвиждат спазване на пределно допустимите стойности за периода между 2015 г. и 2025 г., Обединеното кралство не прави искане за удължаване на срока.

ClientEarth, неправителствена организация за защита на околната среда, иска националните юрисдикции да постановят осъдително решение, с което британското правителство да бъде задължено да преразгледа тези планове, за да се посочат в тях условията, при които ще бъде постигнато съответствие с пределно допустимите стойности за азотен диоксид във възможно най-кратки срокове и най-късно до 1 януари 2015 г.

Сезиран като последна инстанция по делото, Supreme Court of the United Kingdom (Върховния съд на Обединеното кралство) иска от Съда да установи дали когато пределно допустимите стойности не са били спазени преди 1 януари 2010 г. държава членка е длъжна да поиска удължаване на срока. Този съд иска също да се установи дали изготвянето на план за качеството на въздуха има отражение върху въпроса дали държава членка се е съобразила с директивата и в случай на несъобразяване какви мерки следва да наложи национална юрисдикция.

¹ Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа (ОВ L 152, стр. 1)

В това отношение Съдът подчертава, че що се отнася до азотния диоксид директивата предвижда, че пределно допустимите стойности „не могат да бъдат по-високи“, което съответства на задължение за резултат. Удължаването на първоначално предвидения срок е възможно само когато възникнат сериозни проблеми, по привеждането в съответствие с нормите, въпреки прилагането на подходящи мерки за борба със замърсяването.

При тези условия, за да може да се удължи най-много с пет години определеният в директивата срок, държавите членки са длъжни да направят искане в този смисъл, ако с оглед на наличните данни и въпреки прилагането от тях на подходящи мерки за борба със замърсяването, обективно изглежда, че тези стойности няма да могат да се спазят в дадена зона или агломерация в посочения срок. Директивата не предвижда никакво изключение от това задължение.

По-нататък Съдът припомня, че когато превишаването на пределно допустимите стойности за азотен диоксид е настъпило след предвидения за тяхното прилагане срок и не е направено искане за удължаване на срока, държавите членки са длъжни да изготвят и план за качеството на въздуха, който да предвижда подходящи мерки, за да бъде периодът на превишаване възможно най-кратък. При все това само по себе си изготвянето на този план не позволява да се счита, че въпросната държава е изпълнила напълно задълженията си по тази директива.

Когато държава членка не е спазила пределно допустимите стойности, без същевременно да е поискала удължаване на срока при предвидените условия, евентуално сезираната компетентна национална юрисдикция е длъжна да вземе по отношение на националния орган всяка необходима мярка, като например издаването на съдебно разпореждане, за да изготви този орган изисквания с директивата план при предвидените в нея условия, с оглед по-конкретно на това периодът на превишаване на пределно допустимите стойности да бъде възможно най-кратък.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106